

Pytania prejudycjalne

Czy art. 34 i 36 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one mechanizmowi zdolności w sektorze energii elektrycznej takiemu jak mechanizm sporny w postępowaniu głównym, w szczególności opisany w pkt 1, 15 i 17 do 19 niniejszego postanowienia?

W szczególności:

- a) Chociaż mechanizm wynagradza zdolności jedynie w zależności od ich dostępności, a nie ich rzeczywistej produkcji, oraz wobec uwzględnienia skutków wzajemnych połączeń przy określaniu obowiązków dostawców, osłabiającego związek przyczynowy pomiędzy wykluczeniem z mechanizmu zagranicznych zdolności, dokonany przez dekret, a skutkiem ograniczającym dla transgranicznej wymiany handlowej energii elektrycznej, który może z niego wynikać dla wyboru w zakresie alokacji środków inwestorów i wyboru sposobów zaopatrzenia przez dostawców, to czy art. 34 traktatu należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takiemu wykluczającemu środkowi?
- b) Przy uwzględnieniu rozwoju europejskich ram prawnych regulujących rynek wewnętrzny energii elektrycznej, czy cel bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej ludności państwa członkowskiego może być objęty pojęciem bezpieczeństwa publicznego przewidzianym w art. 36 traktatu?
- c) Przy uwzględnieniu w szczególności marginesu oceny pozostawionego państwom członkowskim co do definiowania własnych polityk zapewniających bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej, jakie kryteria pozwalają zweryfikować, czy rynkowy i zdecentralizowany mechanizm zdolności, z którego w obecnym stanie europejskiego rynku energii elektrycznej wynika środek wykluczenia zagranicznych zdolności zrekompensowany przez uwzględnienie wzajemnych połączeń przy ustalaniu obowiązków dostawców, może spełnić warunek proporcjonalności wymagany dla stosowania art. 36 traktatu?

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2015 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-545/15)

(2016/C 016/24)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Heller, K. Herrmann, i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując i nie wprowadzając w życie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2012/19/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (¹) a, w każdym razie, nie informując Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art.24 ust.1 tejsze dyrektywy.
- o nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2012/19/UE o dziennej stawce w wysokości 71 610 EUR naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2012/19/UE upłynął w dniu 14 lutego 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U L 197, s. 38.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Leiria (Portugalia) w dniu 28 października 2015 r. – Bernard Jean Marie Gabarel/Fazenda Pública

(Sprawa C-555/15)

(2016/C 016/25)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Leiria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bernard Jean Marie Gabarel

Strona pozwana: Fazenda Pública

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów wykładni art. 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112 ⁽¹⁾ terapie z zakresu medycyny niekonwencjonalnej, w szczególności osteopatii, należy kwalifikować jako działalność paramedyczną?
- 2) Czy podatnika posiadającego zgodnie z ustawodawstwem krajowym uprawnienia do wykonywania działalności paramedycznej – a mianowicie fizjoterapii – który w ramach swojej działalności zawodowej w zakresie ochrony zdrowia stosuje terapie właściwe albo fizjoterapii, albo osteopatii, bez rozróżnienia lub w sposób komplementarny, należy kwalifikować, do celów stosowania art. 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112 i w konsekwencji do celów stosowania art. 9 portugalskiej ustawy o podatku VAT, jako osobę wykonującą zawód związany ogólnie z działalnością paramedyczną i z tego powodu zwolnioną z płacenia podatku VAT?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 2 listopada 2015 r. – Alberto José Vieira Azevedo i in./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Sprawa C-558/15)

(2016/C 016/26)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Alberto José Vieira Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Strona pozwana: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel